

Ruth Kelly “İslâm’ın İngiliz Versiyonu” ile Ne Kast Ediyor?

9 Nisan 2007 günü New Statesman Dergisi, Topluluklar Bakanı Ruth Kelly’nin “İslâm’ın Bir İngiliz Versiyonunun Zamanı” başlıklı bir makalesine yer verdi. Ardından aynı hafta aynı konuda bir konuşma yaptı ve Britanya’daki Müslüman topluma yönelik plânları dile getirdi. Kelly’nin argümanları yeni değil. David Blunkett İçişleri Bakanı iken de bu politika vardı. 2006 yılı Aralık ayında Tony Blair, tam da bu politikaları ifade eden bir konuşma yapmıştı. İslâm’ın “yeni” versiyonuna götüreceğini umdukları bu politikalar, aşağıdaki hususlar ile özetlenebilir:

1. Hükümet, [İçişleri Bakanlığı’nın yetkisi altındaki] Hayır Kurumları Komisyonu yoluyla câmler üzerinde kontrol kurmalıdır.
2. Hükümet, Eğitim Departmanı’nın özel kurslara yönelik düzenlemeleri yoluyla okul sonrası veya hafta sonu medreseleri [Kur’ân kursları] üzerinde kontrol kurmalıdır.
3. Hükümet, göç süreci ve eğitim programları ile düzene koymak yoluyla imâmlar üzerinde kontrol kurmalıdır.

Hükümet ilk olarak, 2005 patlamalarından sonra bazı “çalışma grupları” kurdu. Onlara toplumumuzdaki sorunların çözüm için yetersiz zaman verildi ve çözümleri de Irak Savaşı’na yönelik bir ankete odaklandı. Dolayısıyla yeterince “devlet yanlısı” öneriler sunamadıkları için de kenara çekildiler. Bundan sonra Camiler & İmamlar Ulusal Danışma Konseyi [MINAB] kuruldu. Bu da şimdiye kadar yeterince uysallık gösteremedi. Daha önceleri Hükümet ile bağlantılı olan gruplardan bazıları terslendiler, çünkü onlar temel meselelerde hattı belirlemede başarısız oldular. Asıl pazarlık materyali olarak finansman meselesini etkin olarak kullandılar. Müslüman organizasyonların kendileri ile işbirliği yapmamaları halinde devlet finansmanından mahrum kalacaklarını söylediler.

Benzer şekilde, kayıtlı hayır kurumları şeklindeki statüleri üzerinden bağışlar veya vergi indirimleri ile Hükümet’e bağımlı organizasyonlar ve câmler göreceklerdir ki finansmanları koşullandırılacak veya normal yasal prosedürü bypass edecek biçimde camii işlerine müdâhale edebilen Hayır Kurumları Komisyonu’nun yeni yetkilerine boyun bükceklerdir. Medreselerden Eğitim Departmanı’nın özel kurslara yönelik düzenlemelerine uymaları istenerek -Ruth Kelly’nin önerdiği vatandaşlık gibi- müfredât unsurlarını bünyelerine sokmak zorunda kalabilirler. Nitekim Aralık ayında Tony Blair, “medreselerin yasal gereklerini yerine getirmemeleri için hiçbir gerekçe bulunmadığını ve buna sert bir biçimde zorlanacaklarını” söyleyerek gözdağı veriyordu.

Bu politikalar yoluyla Ruth Kelly ve diğerleri; Hükümet’in teröre karşı küresel savaşını sürdürmesine alkış tutacak yada en azından sessiz kalacak uysal bir Müslüman toplum için esâs olan İslâm’ın İngiliz versiyonunu oluşturmayı amaçlamaktadırlar. Bundan aşağısı, -haklı olarak bizler, İslâm’ın 11 Eylül veya 7 Temmuz gibi sivillere yönelik şiddete cevaz vermediğini ifade etmeye ne kadar devam edersek edelim- “aşırılık” olarak veya terörizm “savunucusu” olarak damgalanmaktadır. Hükümet’in amacı; hem vatandaşlığa ilişkin liberal-laik değerleri öğretmeleri ve gençlerimize İslâm’ın târihini ve hadâratını öğretmeyi durdurmaları için medreselerimize baskı yapmaktır, hem de Irak’ta, Afganistan’da ve Filistin’de saldırı altında olanlara veya işgâle direnenlere dua etmemeleri için imamlarımıza baskı yapmaktır.

İslâm’ın ılımlı/uysal biçimlerini uydurmaya yönelik benzer girişimler, Hindistan’da imparatorluk günlerinde de denenmişti. Bu girişimler, mevcut herhangi bir Müslüman kesimin desteğini kazanmada fiyasko vermişti. Bunun üzerine İngiliz Hükümeti, Müslüman muhâlefeti pasifize etmeye girişmek için Ahmedîye Hareketi’ni kurmaya başvurmuş, fakat bu beyhude girişim de Müslüman kitlelerden hiçbir teveccüh görmemiş, aksine İngiliz sömürgeciliğine yönelik muhâlefet daha da şiddetlenmiştir. Peki, şimdi Britanya Müslümanları arasında, modern çağın “Gulam Mirza Ahmed”ini bulabilecekler mi? Umulur ki asla! Bizler dua ediyoruz, ancak Müslümanlar bu tehlikeleri idrâk etmezlerse, bulamayacaklarına dair hiçbir garanti olmaz.

Gerçek şu ki bu yeni girişimler ve plânlar, Hükümet’in “teröre karşı küresel savaşa” sürükleyen aynı gündemden ileri gelmektedir. Bu, Müslümanları İslâm’a inanmaktan ve Müslüman dünyasında siyâsî bir sistem olarak O’na çağırmaktan men etmenin derdinde bir gündemdir. İslâm’ın İngiliz versiyonu denilen şey, esâs olarak, -Pervez Müşerref, Hamid Karzâi, Nuri el-Mâlikî ve Recep Erdoğan gibi- İslâm’ın toplumun ve siyâsetin işlerinden uzaklaştırılmış ibâdetlerden ibâret bir dîn haline getirme çabasıdır. Nitekim onlar gâyet farkındadırlar ki İslâmî Devlet [Hilâfet] Müslüman dünyasına egemen olarak fasit

yöneticilerden, diktatörlerden, krallardan, askerî darbelerden ve Batılı dev şirketlerin çıkarına siyâsî kölelikten kurtaracaktır. Dolayısıyla Müslümanların, İslâm'ı, İslâm Âlemi'nin alternatif siyâsî gücü olarak görmemelerini sağlamak üzere içeride ve dışarıda, bu tür girişimlere, plânlara ve politikalara çılgınca bir ihtiyaç içerisindeyler.

Bugün Britanya'da gördüğümüz şey, art arda gelen İngiliz ve Amerikan yönetimleri tarafından desteklenen Suudi Arabistan, Libya, Özbekistan ve diğer baskıcı rejimlerin, on yıllardır camileri ve imamları kontrol altında tutmalarına benzerdir. Bu baskıcı devletlerin çoğunda Cumâ hutbeleri, imamların camilere atanmalarını da üstlenen (Diyanet İşleri Başkanlığı gibi) devlet denetimindeki kurumlar tarafından dikte edilmektedir. Henüz camilerimizdeki hutbelerin kontrol altında tutulmasına yönelik bir açıklama yapılmamış olsa da, "sertifikalı" imamların hazırlanması düşüncesi ortalıkta dolaşmaktadır. İslâm Âlemi'ndeki kitleler, bu tür imamları "sultanların imamları", "saray mollaları" veya "namaz kıldırma memurları" diye tanımlamaktadırlar. Burada da "Bakanlık imamları" denilmesi uygun düşebilir. Yine bu tür önlemler; şiddet karşıtı, ancak İslâm Âlemi'ne yönelik Batılı müdahaleyi eleştiren bağımsız Müslümanlara karşı bir zorlama politikasının icra edilmesini yansıtmaktadır.

Kuşkusuz camilerimizin, medreselerimizin ve diğer kurumlarımızın, gerek gençlerin eğitimi, gerekse hanımlara erişilebilirlik gibi sorunlar vardır. Bu sorunlarımız, bir toplum olarak kendimiz çözmek zorundayız. Aksi takdirde boş bırakırsak, bu devletin çıkagelip kendi gündemiyle müdahale etmesine fırsat vermiş oluruz. Bir bütün olarak meydan okumamız, camilerimizi daha da güçlendirmeye yönelik olmalıdır. Tâ ki hem İslâm'ın değerlerine sınırsız sarılsınlar, hem de İslâm'ın gerçeği hakkında ve bugün İslâm Âlemi'ndeki mücadelelerin gerçek sebepleri hakkında çevremizdeki gayri-muslimleri bilinçlendirebilsinler.

Kerim Kardeşler ve Bacılar!

Irak'ta yaklaşık 750,000 Müslümanın katledilmesine yol açan bir savaşın sorumlusu olan bu İşçi Partisi Hükümeti'nin şerir plânlarına ve girişimlerine karşı akıllı ve uyanık olmalıyız. Böylesine korkunç bir soykırımın ve kitlesel terörün sorumluluğunu üzerine aldıktan sonra, bu hükümetin bakanları, kendi kanlı ellerine bakacaklarına, Müslüman toplumu suçlamayı yüzüstülikle sürdürmektedirler.

Müslüman toplum, Kelly'ninki gibi bu Hükümet'in girişimlerine aldanmamalıdır. Bilakis bu Hükümet'in İslâm Âlemi'ndeki emperyalist politikalarına karşı sesini daha bir kuvvetle yükseltmelidir. Ayrıca şu kalabalık gayri-muslim topluma, İslâm'ın, Şeriat'ın ve Hilâfet'in "aşırılık, şiddet ve terörizm" olmadığını göstermek gibi bir görevimiz vardır. Bu negatif propaganda, Irak'a yönelik felâketli müdahalesinden beri halk desteğinin çökmesini engellemek üzere kıvrımını kolaylaştırmaktadır. Böylece kendi halkını dahi, küstah sömürgeci dış politikası hakkındaki temel soruları sormaktan ve sorgulamaktan saptırmaya devam etmektedir. Yine bu "terörizm ve aşırılık" söylemleri, bu dış politikaya ve Britanya'daki Müslüman toplumun kurumlarına ilişkin bu değişikliklerin gerçekleştirilmesine muhâlif seslerin susturulmasına dönük en bayağı mazeretler olarak işlev görmektedir.

Şiddet dışı, barışçıl protestolar ve dâvet ile "İslâm'ın İngiliz versiyonu" oluşturulmasına dair bu plânlara direnmek, ne bizi Hükümet'e yararır hale getirecektir, ne de camilerimizin ve medreselerimizin daha kolay finanse edilmesini sağlayacaktır. Bilakis bu, takınılması gereken haklı ve doğru tutum budur. Aynen Allahu Te'alâ'nın bize hatırlattığı gibi:

Ey îman edenler! Adâleti titizlikle ayakta tutan ve

-kendiniz, ana-babanız ve akrabanız aleyhinde de olsa- Allah için şahitlik eden kimseler olun. (Haklarında şahitlik ettikleriniz) ister zengin olsunlar ister fakir olsunlar, Allah onlara (sizden) daha yakındır. Hislerinize uyup adâletten sapmayın! Eğer (şâhitliği) bükerseniz (doğru şahitlik etmezseniz) yahut şahitlik etmekten kaçınırsanız, (biliniz ki) Allah yaptıklarınızdan haberdardır. [en-Nîsâ' 135]

Hizb-ut Tahrir

Britanya

H. 10 Rabi'-ul Âhir 1428

M. 27 Nisan 2007